

Griffiernr.
Not.nr.

: GE 66.L4.1007/11-SW2

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 25 JUNI 2013

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, éérentwintigste kamer (21d), alleenzetelend rechter, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen:

1. _____ restaurateur, geboren te _____ op _____ wonende te _____
2. _____ restaurateur, geboren te _____ op _____ 20.04.1965, wonende te _____
3. _____ met ondernemingsnummer _____ maatschappelijke zetel te _____

VERDACHT VAN :

De eerste, de tweede en de derde

A.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-5°b (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06. 1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk te gebruiken, aanleggen of inrichten voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens.

(Bekl. - rechtsperson)

Op 4 juli 2013 door
tegen alle betribkingen.

HOGER BEROEP

(vervolg:
zie 2° blad)

op het perceel gelegen te
gekend als

geboren te op
geboren te op

op van
op van

kadastraal
eigendom van
van
beiden wonende te
met
ondernemingsnummer , maatschappelijke zetel te

meer bepaald het perceel te hebben aangelegd als parking van

Te in de periode van 03.08.2009 tot 01.09.2009 (OK
1)

B.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5° b) (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens en aanhangwagens) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te
gekend als

geboren te op
geboren te op

op van
op van

kadastraal
van
van
beiden wonende te
met
ondernemingsnummer , maatschappelijke zetel te

meer bepaald het perceel te hebben aangelegd als parking van

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1.5° b) en 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

1. Te in de periode van 01.09.2009 tot 12.05.2010 (OK 1)
2. Te in de periode van 06.02.2011 tot de datum van het bevel tot dagvaarding (OK 2)

HOGER BEROEP

- Op 4 juli 2013 door het OM tegen
(1° bekl.) en
(2° bekl.)
(bekl. -rechtspers.)
- Op 5 juli 2013 door

(1° bekl.) en
(2° bekl.) tegen alle beschikkingen.

PROCEDURE

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 16 april 2013.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 14 mei 2013..

De rechtbank aanhoorde

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door de heer
substituut-procureur des Konings;
- de eerste en tweede beklaagden, in hun middelen van verdediging,
voordragen door henzelf en bijstaan door meester
advocaat te _____ die de
vrijspraak vraagt en in ondergeschikte orde de opschorting van de
uitspraak van veroordeling;
- de derde beklaagde/rechtspersoon, in haar middelen van verdediging,
voordragen door meester _____ advocaat te _____
in zijn hoedanigheid van lasthebber
ad hoc, die de vrijspraak vraagt en in ondergeschikte orde de
opschorting van de uitspraak van veroordeling;
- het gunstig advies van het openbaar ministerie omtrent de opschorting
van de veroordeling.

VOORAFGAANDELIJK

1. Tenlastelegging A2 wordt aangevuld met de vermelding van de datum van het bevel tot dagvaarding, namelijk 15 maart 2013.

2. De onder A, B1 en B2 ten laste laste gelegde feiten worden in de dagvaarding alle omschreven als "*het perceel te hebben aangelegd als parking van _____ over de verschillende periodes zoals in de tenlasteleggingen A, B1 en B2 vermeld.*

Voor zover aan de beklaagden kan ten laste worden gelegd dat zij een parking hebben aangelegd, hebben de werken zich niet uitgestrekt over de volledige duur van de ten laste gelegde periodes.

De rechtbank heeft de beklaagden uitgenodigd zich te verdedigen over een eventuele heromschrijving van de ten laste gelegde feiten als de voortzetting van het gewoonlijke gebruik van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens als volgt:

A.

(...)

meer bepaald het gewoonlijk gebruik van de grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens te hebben voortgezet

Te **in de periode van 03.08.2009 tot 01.09.2009.**

B.

(...)

meer bepaald het gewoonlijk gebruik van de grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens te hebben voortgezet

(...)

1. **Te** **in de periode van 01.09.2009 tot 12.05.2010.**

2. **Te** **in de periode van 06.02.2011 tot de datum van het bevel tot dagvaarding**

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Feiten

Op 3 augustus 2009 werd proces-verbaal opgesteld wegens de aanleg van een parking op een perceel dat deel uitmaakt van een vergunde verkaveling. De verkavelingsvoorschriften bepalen dat de kavels bestemd zijn voor open bebouwing (ééngezinswoningen).

Het perceel ligt schuin tegenover het eerste naast de straat

en ligt als

Het volledige perceel was bedekt met houtschors. Het perceel was rondom afgesloten met houten palen en een draadafsluiting. Aan de voorkant waren twee kolommen opgetrokken en tussen de straatkant en de draadafsluiting was er eveneens een strook van houtschors voorzien van dwarsliggers.

Op het perceel stond een auto (p. 15). Voordien, einde juni-begin juli, stond er een voertuig aan de voorkant van het perceel (p. 1/5).

verklaarde op 3 augustus 2009 dat het zijn bedoeling was het perceel te bebouwen en zeker niet als parking te gebruiken. Om het perceel onkruidvrij te houden, was er ondertussen houtschors aangebracht (OK 1, p. 8).

Volgens het proces-verbaal van 12 mei 2010 werden nadien de dwarsliggers verwijderd waardoor het perceel niet langer het uitzicht had van een parking (p. 28), wat volgens de gemeente voldoende was om het perceel in zijn oorspronkelijke staat te herstellen.

Op 6 februari 2011 werd klacht neergelegd door [] omdat het perceel daadwerkelijk werd ingericht en gebruikt als parking. De politie stelde op 6 februari 2011 vast dat er een dertigtal voertuigen geparkeerd stonden en dat het perceel door de aangelegde inrit, de verharding en de beplanting het uitzicht van een parking had.

[] ontkende dat hij het perceel als parking had ingericht. Hij verklaarde dat hij geen controle had op het gebruik van het terrein. Zelf had hij er geen probleem mee dat [] nu auto op zijn terrein parkeerden (OK 2, p. 23).

Op 13 augustus 2012 maakte het college van burgemeester en schepenen van [] zijn herstelvordering over strekkend tot de staking van het strijdige gebruik onder verbeurte van een dwangsom van 200 euro per dag.

De herstelvordering houdt in: *"Het bouwlot kan niet gebruikt worden als parking voor het stallen van voertuigen, wagens en aanhangwagens. Het enige rechtmatige gebruik is het gebruik van het lot als bouwlot, conform de grafische bepalingen en stedenbouwkundige voorschriften van de goedgekeurde verkavelingsvergunning"* (p. 35).

Bespreking

De beklaagden betwisten de feiten.

Het is evenwel op voldoende wijze bewezen dat het perceel werd aangelegd als een parking en vervolgens als een parking werd gebruikt. De volgende gegevens, elk afzonderlijk en in hun samenhang, tonen dit op voldoende wijze aan:

- De uitgevoerde werken beperkten zich niet tot het aanbrengen van houtschors op het perceel. Er werden eveneens twee zuilen in steen gebouwd en met dwarsliggers vooraan werd een afzonderlijke strook aan de straatkant gecreëerd. De uitleg van de beklaagden dat het alleen de bedoeling was het perceel onkruidvrij te maken en te houden en dat daarom op het perceel houtschors werd aangebracht, is niet geloofwaardig; deze uitleg verklaart met name niet waarom de andere werken werden uitgevoerd.
- Een vergelijking van de foto's gemaakt op 3 augustus 2009 en 6 april 2011 toont aan dat de inrit op 3 augustus 2009 nog niet met stenen was aangelegd. De hoop stenen die daartoe werd gebruikt, is wel al zichtbaar op de foto's van 3 augustus 2009.
- Zoals ook de verbalisant vaststelde, heeft het perceel alle uiterlijke kenmerken van een parking (inrit, verharding, haagplanten) (OK 2, p. 3).
- De strook aan de straatkant had niet alleen de aanblik van een parkeerstrook maar werd ook als zodanig gebruikt. Bij de melding van de bouwovertreiding op 1 juli 2009 (OK 1, p. 1/3) waren twee foto's

gevoegd; op die foto's is zichtbaar dat er op die strook een auto geparkeerd stond (OK 1, p. 1/5).

- Het is deze met dwarsliggers afgewerkte strook die naderhand werd verwijderd zodat volgens de gemeente het perceel niet langer meer het uitzicht van een parking had (OK 1, p. 28).
- Ook het perceel zelf, waartoe toegang diende te worden genomen via de inrit tussen de zuilen, werd gebruikt als parking.
- Op 3 augustus 2009 stond er één auto op geparkeerd (OK 1, p. 14-15).
- Op 6 februari 2011 stonden er een dertigtal wagens geparkeerd op het perceel (OK 2, p. 3). De omstandigheid dat de wagens afkomstig waren van gasten van (zoals de beklagden aanvoeren; zie stuk neergelegd door de beklagden op de openbare terechtzitting van 14 mei 2013), doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de grond als parking werd gebruikt.
- Ook op 6 april 2011 stonden een aantal voertuigen op het perceel geparkeerd (OK 2, p. 17-19).

Zoals uit de foto's van 3 augustus 2009 blijkt, was op dat ogenblik de inrit nog niet met stenen aangelegd. De werken tot aanleg van de parking waren op 3 augustus 2009 nog niet voltooid.

Dat de beklagden beschikken over een parking in de buurt en dat er tussen die parking en een shuttle-dienst werd ingericht, doet aan het voorgaande niets af.

De rechtbank neemt aan dat de werken werden voltooid in de loop van de maand augustus en dat in die maand het gewoonlijke gebruik van de grond als parking werd gevestigd. In de daaropvolgende periode dienen de ten laste gelegde feiten bijgevolg te worden omschreven als een voortzetting van dit gewoonlijke gebruik.

De tenlasteleggingen B1 en B2 worden bijgevolg heromschreven als:

B.

(...)

meer bepaald het gewoonlijk gebruik van de grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens te hebben voortgezet

(...)

1. Te in de periode van 01.09.2009 tot 12.05.2010.
2. Te in de periode van 06.02.2011 tot de datum van het bevel tot dagvaarding, namelijk 15 maart 2013.

De op die wijze heromschreven en verbeterde feiten zijn dezelfde feiten als de feiten zoals oorspronkelijk in de dagvaarding omschreven. De beklagde werden verwittigd van de heromschrijving en verbetering en hebben zich hierop verdedigd.

De ten laste gelegde feiten hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het maatschappelijk doel van de derde beklagde,

minstens met de waarneming van haar belangen. Binnen de derde persoon werd de naleving van de vergunningsplicht op stedenbouwkundig vlak niet belangrijk geacht. Op de derde beklagde rust een eigen strafrechtelijke verantwoordelijkheid.

De eerste en tweede beklagde waren als zaakvoerder bevoegd om de nodige beslissingen te nemen met het oog op de naleving van de stedenbouwkundige vergunning. Zij hebben er bewust voor gekozen de parking aan te leggen en te gebruiken zonder vergunning. Zij handelden bewust en vrijwillig, dit is wetens en willens. Er is bijgevolg geen grond voor de toepassing van de strafuitsluitingsgrond zoals bedoeld in art. 5, tweede lid, Strafwetboek.

De feiten zijn ten aanzien van alle beklagden op afdoende wijze bewezen en zij kunnen allen er voor worden gestraft.

Straftoemeting

De bewezen verklaarde feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde strafbaar opzet zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

De ten laste gelegde feiten worden gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met geldboete van 26 euro tot 400.000 euro of met een van die straffen alleen.

Rekening houdend met art. 41 bis Strafwetboek worden de feiten ten aanzien van de derde beklagde-rechtspersoon gestraft met een geldboete van 500 euro tot 800.000 euro.

De beklagden vragen de opschorting.

De beklagden hebben een perceel grond aangelegd en gebruikt als parking zonder vergunning. Zij hebben op die wijze hun eigen doelstellingen, in het bijzonder met het oog op de exploitatie van de feestzaal, geplaatst boven het algemeen belang.

De toekenning van opschorting zou onvoldoende recht doen aan de handhaving van stedenbouwkundige voorschriften en een ontoereikende maatschappelijke reactie inhouden.

Het blijkt niet dat een geldboete zoals hierna bepaald, de plaats van de beklagden in de maatschappij of het economisch leven in het gedrang zou brengen.

Een geldboete zoals hierna bepaald is aangepast aan de aard en de ernst van de feiten en volstaat om de beklagden te wijzen op de noodzaak om in de toekomst de vergunningsplicht strikt na te leven. De rechtbank houdt eveneens rekening met het blanco strafrechtelijk verleden van elk van de beklagden.

Voor alle beklaagden geldt dat voor een deel van de geldboete uitstel kan worden toegekend. Aan de voorwaarden tot toekenning van uitstel is voldaan.

De bewezen verklaarde feiten werden gepleegd vóór en na 1 januari 2012 zodat een op te leggen geldboete met vijftig opdecimen wordt verhoogd.

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT

1. Het college van burgemeester en schepenen van maakte bij brief van 13 augustus 2012 de herstellvordering van 15 mei 2012 over strekkend tot de staking van het strijdige gebruik onder verbeurte van een dwangsom van 200 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid gaf op 26 juli 2012 een positief advies.

2. Het behoort tot de bevoegdheid van de rechter de vordering van het College van Burgemeester en Schepenen op haar externe en interne wettigheid te toetsen, zonder echter de opportuniteit van de vordering te kunnen beoordelen. De rechter moet nagaan of de beslissing van het bestuur een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Een vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, moet hij zonder gevolg laten (in die zin Cass. 4 februari 2003, *TMR* 2003, 389; vgl. in dezelfde zin Cass. 11 januari 2011,

Het college van burgemeester en schepenen van motiveert waarom de betaling van een meerwaarde de plaatselijke ordening kennelijk op onevenredige wijze zou schaden.

De herstellvordering is bijgevolg gegrond.

3. Het college van burgemeester en schepenen van vordert een dwangsom van 200 euro per dag, bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

De bevoegde overheid kan een rechtmatig belang laten gelden om door middel van de dwangsom de nakoming van de veroordeling tot staking van gebruik zoveel mogelijk door de beklaagden zelf te verzekeren.

De rechtbank legt aan elk van de beklaagden een dwangsom op van 200 euro per dag waarvoor zou worden vastgesteld dat het perceel als parking wordt gebruikt.

Aangezien de herstelmaatregel bestaat in de staking van het gebruik en daartoe geen werken moeten worden uitgevoerd, geldt de herstelmaatregel vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde feiten, worden de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 41bis, 65, 66, 100 Strafwetboek alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 8, 14 §1 Wet van 29 juni 1964;
art. 28, 29 Wet van 1 augustus 1985;
art. 2, 3, 4 Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
art. 1, 2, 3 K.B. van 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

VOORAFGAANDELIJK:

Vult de tenlastelegging B2 aan door toevoeging van de woorden "*namelijk 15 maart 2013*".

Heromschrijft de onder B ten laste gelegde feiten als volgt:

"B.

(...)

meer bepaald het gewoonlijk gebruik van de grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens te hebben voortgezet

(...)

1. Te in de periode van 01.09.2009 tot 12.05.2010.
2. Te in de periode van 06.02.2011 tot de datum
van het bevel tot dagvaarding, **namelijk 15 maart 2013.**"

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED:**Ten aanzien van**

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A, B1 en B2, SAMEN, tot een **GELDBOETE van DRIEHONDERD EURO (€300,00)**.

Verhoogt de geldboete met vijftig decimes, aldus gebracht op **DUIZEND ACHTHONDERD EURO (€1.800,00)**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **EENENTWINTIG DAGEN**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft:

* **HONDERDVIJFTIG EURO (€150,00), gebracht op NEGENHONDERD euro (€900,00), of een vervangende gevangenisstraf van TIEN DAGEN, van de uitgesproken GELDBOETE van DRIEHONDERD EURO (€300,00);**

zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO (€25,00)**, verhoogd met vijftig decimes, aldus gebracht op **HONDERD VIJFTIG EURO (€150,00)**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A, B1 en B2, SAMEN, tot een **GELDBOETE van DRIEHONDERD EURO (€300,00)**.

Verhoogt de geldboete met vijftig decimes, aldus gebracht op **DUIZEND ACHTHONDERD EURO (€1.800,00)**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **EENENTWINTIG DAGEN**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft:

* **HONDERDVIJFTIG EURO (€150,00), gebracht op NEGENHONDERD euro (€900,00), of een vervangende gevangenisstraf van TIEN DAGEN, van de uitgesproken GELDBOETE van DRIEHONDERD EURO (€300,00);**

zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO (€25,00)**, verhoogd met vijftig decimes, aldus gebracht op **HONDERD VIJFTIG EURO (€150,00)**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A, B1 en B2, **SAMEN**, tot een **GELDBOETE van ZESHONDERD EURO (€600,00)**.

Verhoogt de geldboete met vijftig decimes, aldus gebracht op **DRIEDUIZEND ZESHONDERD EURO (€3.600,00)**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft:

* **VIJFHONDERD EURO (€400,00)**, gebracht op **TWEEDUIZEND VIJFHONDERD euro (€2.400,00)**, zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een geldboete van 1000 EUR zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO (€25,00)**, verhoogd met vijftig decimes, aldus gebracht op **HONDERD VIJFTIG EURO (€150,00)**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT

Beveelt op vordering van het college van burgemeester en schepenen van elk van de beklaagden **het striidig gebruik** van het perceel gelegen te op het kadaster oekend onder

als parking in plaats van bouwlot bestemd voor het oprichten van een vrijstaande ééngezinswoning **te staken** vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal gaan.

Zegt voor recht dat op vordering van het college van burgemeester en schepenen van door elk van de beklaagden een **dwangsom van 200 euro** zal worden verbeurd per dag waarvoor wordt vastgesteld dat het perceel als parking wordt gebruikt vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde is gegaan.

Zegt voor recht dat voor zover het strijdig gebruik niet na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis wordt gestaakt, de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van elk ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.1.46 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, op kosten van de veroordeelden die daartoe hoofdelijk gehouden zijn.

De kosten.

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 67,10 EUR.

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **67,10 EUR.**

Legt de veroordeelden, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, **ELK**, een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken van **EÉNENVIJFTIG EURO TWINTIG CENT (€51,20)** (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131^{quater} (ns) (B.S. 1 maart 2013)).

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED:

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **VIJFENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND DERTIEN.**

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter;
- substituut-procureur des Konings;
- griffier.